

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 682

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 196 din 28 mai 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
859. — Ordin al ministrului fondurilor europene pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat privind sprijinirea investițiilor în dezvoltarea infrastructurii de termoficare centralizată — componenta distribuție, aferentă Programului operațional Infrastructură mare (POIM 2014—2020), axa prioritară (AP) 7 — Creșterea eficienței energetice la nivelul sistemului centralizat de termoficare în orașele selectate, obiectivul specific 7.1 Creșterea eficienței energetice în sistemele centralizate de transport și distribuție a energiei termice în orașele selectate	4–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 41 din 25 mai 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	10–14
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
712. — Ordin privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru modificarea și completarea Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 407/2019	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 196**

din 28 mai 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Tanco în Dosarul nr. 105/43/2018 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 866D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 979D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liviu Gheorghe Teodoriu în Dosarul nr. 252/40/2018 al Tribunalului Botoșani — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 866D/2018 și nr. 979D/2018 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt întrunite condițiile pentru conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 979D/2018 la Dosarul nr. 866D/2018, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 44 din 4 februarie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 18 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 105/43/2018, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și

Elena Tanco cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei soluții de clasare dispuse de procuror prin ordonanță.

10. Prin Încheierea din 7 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 252/40/2018, **Tribunalul Botoșani — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Liviu Gheorghe Teodoriu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei soluții de clasare dispuse de procuror prin ordonanță.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală încalcă principiile fundamentale privind egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dublul grad de jurisdicție în materie penală și dreptul la un recurs efectiv, întrucât nu permit exercitarea unei căi de atac împotriva soluțiilor pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul dispozițiilor art. 341 alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) din Codul de procedură penală. Invocă, în acest sens, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014.

12. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că plângerea făcută la judecătorul de cameră preliminară reprezintă un al doilea filtru, care poate interveni numai după ce soluția procurorului de caz este atacată cu plângere la procurorul ierarhic superior. Așadar, aspectele ce țin de legalitatea și temeinicia ordonanței procurorului de caz sunt analizate, într-o primă etapă, de procurorul ierarhic superior și, într-o a doua etapă, de judecătorul de cameră preliminară, fără a se aduce vreo atingere prevederilor constituționale invocate.

13. **Tribunalul Botoșani — Secția penală** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 599 din 21 octombrie 2014, nr. 663 din 11 noiembrie 2014, nr. 432 din 9 iunie 2015, nr. 434 din 22 iunie 2017 și nr. 446 din 22 iunie 2017.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere exprimat anterior și reținut de Curtea Constituțională în deciziile nr. 599 din 21 octombrie 2014, nr. 58 din 24 februarie 2015, nr. 139 din 12 martie 2015 și nr. 326 din 17 mai 2016, în sensul că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor,

notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(8) Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) este definitivă.”

19. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și ale art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la prevederile art. 2 referitor la dublul grad de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală — care vizează lipsa unei căi ordinare de atac împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară pronunță una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) ale art. 341 din Codul de procedură penală — nu au legătură cu rezolvarea cauzelor în care a fost ridicată excepția, întrucât spețele respective privesc soluționarea pe fond a plângerilor împotriva unor soluții de clasare dispuse de procuror prin ordonanță. Or, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1)

din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”.

21. Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea dispozițiilor de lege criticate în cauza dedusă judecătii, cât și relevanța excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele impuse de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, condiția incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificată, în primul rând, prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15, Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 329 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 14 septembrie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 462 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 25 septembrie 2017, paragraful 13, Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, paragraful 13, Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018, paragraful 18, Decizia nr. 339 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 28 august 2018, paragraful 18, Decizia nr. 407 din 20 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 4 noiembrie 2019, paragraful 13, Decizia nr. 533 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 27 noiembrie 2019, paragraful 15, și Decizia nr. 822 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 10 martie 2020, paragraful 15).

22. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Tanco în Dosarul nr. 105/43/2018 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Liviu Gheorghe Teodoru în Dosarul nr. 252/40/2018 al Tribunalului Botoșani — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și Tribunalului Botoșani — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FONDURILOR EUROPENE

ORDIN

pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat privind sprijinirea investițiilor în dezvoltarea infrastructurii de termoficare centralizată — componenta distribuție, aferentă Programului operațional Infrastructură mare (POIM 2014—2020), axa prioritară (AP) 7 — Creșterea eficienței energetice la nivelul sistemului centralizat de termoficare în orașele selectate, obiectivul specific 7.1 Creșterea eficienței energetice în sistemele centralizate de transport și distribuție a energiei termice în orașele selectate

Având în vedere:

— Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea art. 107 și 108 din tratat, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 187 din 26 iunie 2014, cu modificările ulterioare;

— prevederile Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020, aprobat prin Decizia de punere în aplicare C(2015) 4.823, modificată prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2020) 2016 din 27.03.2020;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 399/2015 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune 2014—2020, cu modificările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, cu modificările ulterioare;

— Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 163/2004 privind aprobarea Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice;

— Hotărârea Guvernului nr. 122/2015 pentru aprobarea Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice, având în vedere Avizul Consiliului Concurenței nr. 8.322 din 7.07.2020,

ținând cont de Referatul de aprobare al Direcției generale programe europene Infrastructură mare nr. 58.579 din 9.07.2020, în temeiul art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene, cu modificările ulterioare,

ministrul fondurilor europene emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Schema de ajutor de stat privind sprijinirea investițiilor în dezvoltarea infrastructurii de termoficare centralizată — componenta distribuție, aferentă Programului operațional Infrastructură mare (POIM 2014—2020), axa prioritară (AP) 7 — Creșterea eficienței energetice la nivelul sistemului centralizat de termoficare în orașele selectate,

obiectivul specific 7.1 Creșterea eficienței energetice în sistemele centralizate de transport și distribuție a energiei termice în orașele selectate, al cărei conținut este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul fondurilor europene,
Ioan Marcel Boloș

SCHEMA DE AJUTOR DE STAT

privind sprijinirea investițiilor în dezvoltarea infrastructurii de termoficare centralizată — componenta distribuție aferentă Programului operațional Infrastructură mare (POIM 2014—2020), axa prioritară (AP) 7 — Creșterea eficienței energetice la nivelul sistemului centralizat de termoficare în orașele selectate, obiectivul specific 7.1 Creșterea eficienței energetice în sistemele centralizate de transport și distribuție a energiei termice în orașele selectate

CAPITOLUL I
Introducere

Art. 1. — Prezentul act instituie o schemă transparentă de ajutor de stat pentru sprijinirea investițiilor în rețele de transport și distribuție a energiei termice, în scopul asigurării serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat, la nivel urban.

Art. 2. — (1) Acordarea ajutoarelor de stat în cadrul prezentei scheme de ajutor de stat (*schemă*) se va face în baza art. 46 din Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea art. 107 și 108 din tratat, cu modificările ulterioare.

(2) Prezenta schemă este elaborată în conformitate cu Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 și contribuie la implementarea prevederilor specifice din următoarele reglementări comunitare și naționale, precum și strategii și politici naționale:

a) Strategia Europa 2020;

b) Regulamentul (UE) nr. 1.301/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de dezvoltare regională și dispozițiile specifice aplicabile obiectivului referitor la investițiile pentru creștere economică și locuri de muncă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 399/2015 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune 2014—2020, cu modificările ulterioare;

d) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

e) Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, cu modificările ulterioare;

f) Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare;

g) Hotărârea Guvernului nr. 163/2004 privind aprobarea Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice, cu modificările și completările ulterioare;

h) Hotărârea Guvernului nr. 122/2015 pentru aprobarea Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice;

Art. 3. — Prezenta schemă este exceptată de la obligația de notificare către Comisia Europeană, în conformitate cu prevederile art. 3 din Regulamentul (UE) nr. 651/2014.

CAPITOLUL II
Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei scheme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *data acordării ajutorului* înseamnă data la care dreptul legal de a primi ajutorul este conferit beneficiarului în

conformitate cu regimul juridic național aplicabil, indiferent de data la care ajutorul se plătește întreprinderii respective;

b) *demararea lucrărilor* înseamnă fie demararea lucrărilor de construcții în cadrul investiției, fie primul angajament cu caracter juridic obligatoriu de comandă pentru echipamente sau oricare alt angajament prin care investiția devine ireversibilă, în funcție de care are loc primul. Cumpărarea de terenuri și lucrările pregătitoare, cum ar fi obținerea avizelor și realizarea studiilor de fezabilitate, nu sunt considerate drept demarare a lucrărilor. În cazul preluărilor de întreprinderi, „demararea lucrărilor” corespunde datei dobândirii activelor direct legate de unitatea preluată. Demararea lucrărilor la proiectul sau la activitatea respectivă se poate realiza din momentul declarării eligibilității proiectului depus în MySMIS, cu excepția activităților pregătitoare, menționate mai sus, care nu sunt considerate drept demarare a proiectului;

c) *efect stimulat*iv înseamnă prezentarea de către beneficiar furnizorului de ajutor de stat în cauză a unei cereri de ajutor scrise înainte de începerea lucrului la proiectul sau la activitatea respectivă;

d) *furnizor de ajutor de stat* înseamnă Ministerul Fondurilor Europene, în calitate de Autoritate de management al Programului operațional Infrastructură mare;

e) *sistem eficient de termoficare și răcire centralizată* înseamnă un sistem de termoficare sau răcire centralizat care la momentul depunerii cererii de ajutor de stat¹ îndeplinește criteriile definiției sistemului eficient de termoficare și răcire centralizată, astfel cum sunt prevăzute la art. 2 alin. (41) și (42) din Directiva 2012/27/UE. Definiția include instalațiile de termoficare/răcire și rețeaua (inclusiv echipamentele conexe) necesare pentru a distribui agentul de termoficare/răcire de la unitățile de producție la sediul clientului;

f) *data declarării eligibilității proiectului* înseamnă data comunicării de către furnizorul de ajutor de stat a rezultatului verificării administrative și a eligibilității proiectului;

g) *regiunile de dezvoltare* sunt entități teritoriale specifice, fără statut administrativ și fără personalitate juridică, ce corespund diviziunilor de nivel NUTS—II în Nomenclatorul unităților statistice teritoriale ale Uniunii Europene, constituite în baza Legii nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare, pe teritoriul cărora se implementează proiectul finanțat;

h) *mediul urban* reprezintă ansamblul orașelor și municipiilor, definite ca unități administrativ-teritoriale, care include atât localitățile componente, cât și satele aparținătoare acestora;

i) *întreprindere în dificultate*, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 651/2014;

j) *profit din exploatare* înseamnă diferența dintre veniturile actualizate și valoarea actualizată a costurilor de exploatare pe durata de viață economică a investiției, în cazul în care această diferență este pozitivă. Costurile de exploatare includ costuri precum costurile cu personalul, materialele, serviciile contractate, comunicațiile, energia, întreținerea, chiria, administrarea, dar exclud costurile de amortizare și costurile de finanțare în cazul în care acestea au fost acoperite de ajutoare pentru investiții. Actualizarea veniturilor și a costurilor de exploatare cu ajutorul unei rate de actualizare corespunzătoare permite realizarea unui profit rezonabil;

¹ Sau investițiile de eficientizare vor fi demarate în maximum 3 ani de la finalizarea proiectului de reabilitare a rețelei de termoficare.

k) *proiecte integrate de termoficare în cele 7 orașe selectate* înseamnă proiectele de investiții în rețele de termoficare pentru asigurarea eficientizării sistemelor de termoficare din municipiile Botoșani, Oradea, Iași, Râmnicu Vâlcea, Bacău, Timișoara, Focșani, ale căror investiții realizate la sursele de producere energie termică au fost cofinanțate prin Programul operațional sectorial de mediu (POS Mediu) 2007—2013, axa prioritară 3, și pentru care trebuie asigurată sustenabilitatea;

l) *proiectele de termoficare integrate ale altor autorități locale* înseamnă proiecte de investiții în rețele de termoficare (altele decât cele 7 orașe care necesită continuarea investițiilor finanțate prin POS Mediu) care sunt propuse și selectate spre finanțare în condiții similare celor utilizate pentru proiectele orașelor selectate, în vederea creșterii confortului termic al consumatorilor, simultan cu scăderea costurilor aferente producerii și consumului de energie și luând în considerare evoluțiile în domeniul eficienței energetice la nivelul centrelor urbane.

CAPITOLUL III

Obiectivul schemei

Art. 5. — Sprijinul financiar în cadrul prezentei scheme este acordat pentru realizarea de investiții în eficiența energetică a sectorului de termoficare, în vederea reducerii pierderilor în rețelele de transport și distribuție a agentului termic. Sprijinul financiar vizează atingerea obiectivelor asumate de România în cadrul axei prioritare 7 „Creșterea eficienței energetice la nivelul sistemului centralizat de termoficare în orașele selectate”, din cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020.

CAPITOLUL IV

Necesitatea implementării schemei

Art. 6. — (1) Implementarea prezentei scheme contribuie, prin sprijinirea realizării de investiții în rețele de termoficare, la atingerea următoarelor obiective:

a) o economie mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologică și mai competitivă, conducând la dezvoltarea durabilă, care se bazează printre altele pe un nivel înalt de protecție și pe îmbunătățirea calității mediului, ca parte a Strategiei Europa 2020;

b) creșterea eficienței energetice în sistemele centralizate de transport și distribuție a energiei termice în orașele selectate și în alte orașe, prin optimizarea rețelelor de distribuție/transport a/al agentului termic, precum și prin implementarea unui sistem de conducte dotate cu sistem de detectare, semnalizare și localizare a pierderilor.

(2) Implementarea prezentei scheme va contribui la atingerea următoarelor ținte până în anul 2023:

a) reducerea pierderilor de energie înregistrate pe rețele de transport și distribuție a agentului termic la nivel național cu până la 15% până în anul 2023;

b) reabilitarea/extinderea rețelei termice cu până la 130 km până în 2023.

CAPITOLUL V

Domeniul de aplicare

Art. 7. — (1) Prezenta schemă se adresează unităților administrativ-teritoriale care propun investiții în distribuția energiei termice de la nivelul sistemelor centralizate de termoficare, în vederea creșterii confortului termic al consumatorilor, simultan cu scăderea costurilor aferente producerii și consumului de energie și luând în considerare evoluțiile în domeniul eficienței energetice la nivelul centrelor urbane.

(2) Prezenta schemă vizează acordarea de ajutoare în favoarea sistemelor de termoficare centralizată eficiente din punct de vedere energetic.

(3) Prezenta schemă se aplică pentru proiectele care propun ca acțiuni de finanțare:

a) proiecte integrate de termoficare în cele 7 orașe selectate (Botoșani, Oradea, Iași, Râmnicu Vâlcea, Bacău, Timișoara, Focșani) pentru continuarea investițiilor începute în perioada 2007—2013 prin POS Mediu 2007—2013, în vederea asigurării sustenabilității investițiilor inițiale orientate spre îmbunătățirea calității aerului și luând în considerare evoluțiile în domeniul eficienței energetice la nivelul centrelor urbane;

b) proiecte de termoficare integrate ale altor autorități locale (altele decât cele 7 orașe preidentificate la nivelul POIM) care sunt propuse și selectate spre finanțare în condiții similare celor utilizate pentru proiectele prioritare, în vederea creșterii confortului termic al consumatorilor simultan cu scăderea costurilor aferente producerii și consumului de energie și luând în considerare evoluțiile în domeniul eficienței energetice la nivelul centrelor urbane.

(4) Prin prezenta schemă, proiectele de investiții vor viza următoarele activități orientative, fără a fi însă limitative:

a) modernizarea/extinderea rețelelor termice primare și secundare, inclusiv a punctelor termice din sistemele de alimentare cu energie termică prin implementarea tehnologiilor moderne, performante, care să îndeplinească toate cerințele actuale privind pierderile de căldură și de fluid și care să conducă la reducerea emisiilor de CO₂; extinderea rețelelor de transport și distribuție a energiei termice va fi finanțabilă doar în contextul în care rețeaua existentă a fost reabilitată integral, iar extinderea este justificată pentru a accentua sustenabilitatea sistemului;

b) achiziționarea/modernizarea echipamentelor necesare bunei funcționări a sistemelor de pompare a agentului termic;

c) implementarea de sisteme de management energetic (măsurare, control și automatizare a SACET).

(5) În cadrul prezentei scheme nu se acordă ajutoare pentru:

a) investiții/activități prevăzute de art. 3 alin. (3) din Regulamentul nr. 1.301/2013 privind Fondul european de dezvoltare regională și dispozițiile specifice aplicabile obiectivului referitor la investițiile pentru creștere economică și locuri de muncă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006;

b) investiții în sursele de producere a energiei termice;

c) proiecte care propun investiții în sisteme care nu respectă criteriile definiției sistemului de termoficare centralizat eficient din punct de vedere energetic, astfel cum este prevăzut la art. 4 lit. e);

d) proiecte localizate în regiunea București—Ilfov.

(6) Nu se acordă sprijin financiar pentru activitățile realizate de întreprinderile care își desfășoară activitatea în următoarele sectoare și/sau care vizează următoarele ajutoare:

a) sectorul pescuitului și acvaculturii, astfel cum este reglementat de Regulamentul (UE) nr. 1.379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.184/2006 și (CE) nr. 1.224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului;

b) domeniul producției primare de produse agricole;

c) sectorul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri:

(i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari sau introduse pe piață de întreprinderile respective;

(ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

d) ajutoare destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoare direct legate de cantitățile exportate, ajutoare destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

e) ajutoare condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate.

CAPITOLUL VI

Beneficiarii

Art. 8. — Beneficiarii sunt unitățile administrativ-teritoriale definite prin Legea nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, prin autoritățile publice locale din localitățile preidentificate care au implementat proiecte în cadrul POS Mediu 2007—2013 în cadrul AP 3 — Botoșani, Oradea, Iași, Râmnicu Vâlcea, Bacău, Timișoara, Focșani, precum și din alte localități care necesită investiții la nivelul rețelelor de termoficare.

Art. 9. — Beneficiarii depun proiecte numai individual.

CAPITOLUL VII

Condiții de eligibilitate a beneficiarilor

Art. 10. — La momentul depunerii cererii de finanțare, beneficiarii prezentei scheme trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

1. se încadrează în categoria beneficiarilor eligibili, în funcție de acțiunile finanțabile prevăzute la art. 7 alin. (3);

2. nu sunt în incapacitate de plată/în stare de insolvență, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale, respectiv conform Legii nr. 85/2014 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, după caz;

3. nu sunt în stare de faliment, lichidare, nu au afacerile conduse de un administrator judiciar sau activitățile lor comerciale nu sunt suspendate ori nu fac obiectul unui aranjament cu creditorii sau nu sunt într-o situație similară cu cele anterioare, reglementată prin lege, ori nu fac obiectul unei proceduri legale pentru declararea lor în stare de faliment, lichidare, conducerea afacerilor de un administrator judiciar sau activitățile lor comerciale nu sunt suspendate ori nu fac obiectul unui aranjament cu creditorii;

4. și-au îndeplinit obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale către bugetele componente ale bugetului general consolidat și bugetului local în conformitate cu prevederile legale în vigoare în România;

5. nu au suferit condamnări definitive din cauza unei conduite profesionale îndreptate împotriva legii, decizie formulată de o autoritate de judecată ce are forță de *res judicata*;

6. nu au fost subiectul unei judecăți de tip *res judicata* pentru fraudă, corupție, implicarea în organizații criminale sau în alte activități ilegale, în detrimentul intereselor financiare ale Comunității Europene;

7. nu fac obiectul unui ordin de recuperare neexecutat în urma unei decizii anterioare a Consiliului Concurenței, a unui alt furnizor de ajutor de stat/*de minimis* sau a Comisiei Europene, prin care un ajutor de stat a fost declarat ilegal și incompatibil cu piața internă;

8. nu se află în situație de conflict de interese, astfel cum este definit în legislația națională;

9. demonstrează capacitate tehnică și financiară pentru susținerea activităților proiectului.

Art. 11. — Solicitantul îndeplinește și alte condiții specificate în apelul de proiecte și Ghidul solicitantului, care nu aduc atingere prevederilor în materie de ajutor de stat.

CAPITOLUL VIII

Condiții de eligibilitate a proiectelor

Art. 12. — La momentul depunerii cererii de finanțare, proiectele trebuie să îndeplinească următoarele condiții de eligibilitate:

1. proiectul vizează una din acțiunile de finanțare prevăzute la art. 7 alin. (3);

2. proiectul propune investiții într-un sistem de termoficare centralizate care respectă criteriile definiției sistemului de termoficare centralizat eficient din punct de vedere energetic, astfel cum este prevăzut la art. 4 lit. e). În cazul în care aceste criterii nu sunt îndeplinite la momentul depunerii cererii de finanțare, investițiile de eficientizare vor fi demarate în maximum 3 ani de la finalizarea proiectului de reabilitare a rețelei de termoficare;

3. perioada de implementare a proiectului se încadrează între data declarării eligibilității proiectului de către furnizorul de ajutor de stat și 31 decembrie 2023;

4. investițiile propuse sunt conforme cu strategia locală de încălzire a unității administrativ-teritoriale unde este propusă investiția și/sau master planul de dezvoltare/reabilitare a sistemului de termoficare;

5. aria de acoperire a proiectului este definită la nivel de municipalitate și localități învecinate, după caz;

6. activitățile proiectului nu au fost finanțate în ultimii 5 ani și nu sunt finanțate în prezent din alte fonduri publice decât ale solicitantului.

Art. 13. — Proiectul îndeplinește și alte condiții specificate în apelul de proiecte și Ghidul solicitantului, care nu aduc atingere prevederilor în materie de ajutor de stat.

CAPITOLUL IX

Durata

Art. 14. — Prezenta schemă intră în vigoare la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică până la data de 31 decembrie 2020. În situația prelungirii Regulamentului (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea art. 107 și 108 din tratat, prezenta schemă se va prelungi și adapta în consecință, cu respectarea termenului-limită de valabilitate prevăzut de reglementarea în cauză.

CAPITOLUL X

Bugetul schemei și numărul estimat de beneficiari

Art. 15. — (1) Bugetul total estimat alocat prezentei scheme este de 150.000.000 euro, echivalent în lei, din care 85% reprezintă fonduri europene nerambursabile asigurate prin Fondul european de dezvoltare regională și 15% fonduri de cofinanțare publică (asigurate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Fondurilor Europene și de la bugetul local), conform Planului financiar al POIM 2014—2020.

(2) Bugetul aferent plăților:

An	Defalcare pe ani (euro)
2020	15.000.000
2021	30.000.000
2022	45.000.000
2023	60.000.000
Total	150.000.000

NOTĂ:

Sumele neutilizate într-un an vor fi reportate pentru anul viitor. Bugetul prezentei scheme reflectă sumele alocate, la care se adaugă sumele din supracontractare.

(3) Derularea operațiunilor financiare determinate de utilizarea fondurilor prevăzute la alin. (1) se face în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 pentru gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — Numărul estimat de beneficiari de ajutor de stat în cadrul prezentei scheme este de 15 întreprinderi.

CAPITOLUL XI

Modalitatea de acordare a ajutorului de stat

Art. 17. — Măsurile de sprijin acordate întreprinderilor pentru realizarea de investiții constau în acordarea de alocări financiare nerambursabile din fonduri europene și naționale.

CAPITOLUL XII

Valoarea maximă a finanțării nerambursabile (intensitatea ajutorului de stat)

Art. 18. — (1) Ajutorul maxim care se poate acorda unui beneficiar nu poate depăși 20.000.000 euro pe întreprindere pentru un proiect de investiții. Ajutoarele plătibile în mai multe tranșe se actualizează la valoarea lor în momentul în care sunt acordate. În vederea calculării intensității ajutoarelor și a costurilor eligibile, toate cifrele utilizate sunt luate în considerare înainte de orice fel de deducere a impozitelor sau a altor taxe. Costurile eligibile trebuie să fie susținute prin documente justificative care trebuie să fie clare, specifice și contemporane cu faptele.

(2) Valoarea ajutorului pentru rețeaua de transport și distribuție nu poate depăși diferența dintre costurile eligibile și profitul din exploatare.

(3) Profitul din exploatare se deduce din costurile eligibile ex-ante prin analiza financiară a proiectului, în conformitate cu prevederile relevante din Ghidul solicitantului pentru obiectivul specific 7.1 Creșterea eficienței energetice în sistemele centralizate de transport și distribuție a energiei termice în orașele selectate.

Valoarea maximă a finanțării acordate pentru costurile totale eligibile	98% (85% FEDR + 13% buget de stat)
Contribuția eligibilă minimă a beneficiarului	2%

CAPITOLUL XIII

Cheltuielile eligibile

Art. 19. — Prevederile prezentului capitol sunt în concordanță cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 399/2015 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune 2014—2020, cu modificările ulterioare, în măsura în care acestea din urmă sunt mai restrictive decât prevederile specifice ajutorului de stat.

Art. 20. — (1) Sunt considerate cheltuieli eligibile costurile de investiții.

(2) Pot fi eligibile pentru acordarea de ajutor de stat în baza prezentei scheme următoarele categorii de cheltuieli indicative, dacă componenta investițională a proiectelor propuse la finanțare este legată de un activ corporal și dacă sunt realizate după data declarării eligibilității proiectului de către furnizorul de ajutor de stat:

- cheltuieli pentru obținerea și amenajarea terenului;
- cheltuieli pentru asigurarea utilităților necesare obiectivului de investiție;
- cheltuieli pentru obținerea de avize, acorduri, autorizații;
- proiectare și inginerie;
- cheltuieli pentru consultant în domeniul managementului execuției;

f) cheltuieli cu asistența tehnică din partea proiectantului pe perioada de execuție;

g) cheltuieli cu plata diriginților de șantier;

h) cheltuieli pentru construcții și instalații;

i) cheltuieli cu dotările (utilaje, echipamente cu și fără montaj, dotări);

j) cheltuieli cu active necorporale;

k) cheltuieli cu organizarea de șantier;

l) cheltuieli diverse și neprevăzute;

m) cheltuieli pentru probe tehnologice și teste și predare la beneficiar.

(3) Ulterior încheierii contractului de finanțare, beneficiarul nu va mai putea primi finanțări din alte surse publice pentru aceleași cheltuieli eligibile ale proiectului sub sancțiunea rezilierii contractului de finanțare și a returnării sumelor rambursate.

CAPITOLUL XIV

Cheltuielile neeligibile

Art. 21. — Nu sunt eligibile pentru acordarea de ajutor de stat în baza prezentei scheme următoarele tipuri de cheltuieli:

- cheltuieli aferente contribuției în natură;
- cheltuieli cu amortizarea;
- cheltuieli cu achiziția imobilelor deja construite;
- cheltuieli de leasing;
- cheltuieli cu închirierea, altele decât cele prevăzute la cheltuielile generale de administrație;
- cheltuieli cu achiziția de mijloace de transport;
- cheltuieli generale de administrație;
- cheltuieli cu auditul achiziționat de beneficiar pentru proiect;
- cheltuieli pentru consultant în elaborarea studiilor de piață/evaluare;
- cheltuieli aferente managementului de proiect;
- cheltuieli de informare, comunicare și publicitate;
- cheltuielile cu studiile de teren (realizate înainte de data declarării eligibilității proiectului de către furnizorul de ajutor de stat);
- cheltuieli pentru organizarea procedurilor de achiziție;
- cheltuieli pentru obținerea de avize, acorduri, autorizații (realizate înainte de data declarării eligibilității proiectului de către furnizorul de ajutor de stat);
- cheltuieli pentru proiectare și inginerie (realizate înainte de data declarării eligibilității proiectului de către furnizorul de ajutor de stat);
- cheltuieli pentru achiziția terenului, cu sau fără construcții (realizate înainte de data declarării eligibilității proiectului de către furnizorul de ajutor de stat);
- cheltuieli pentru comisioane, cote, taxe.

CAPITOLUL XV

Efectul stimulat

Art. 22. — (1) Prezenta schemă se aplică numai ajutoarelor care au efect stimulat.

(2) Se consideră că ajutoarele au efect stimulat dacă întreprinderea adresează autorității responsabile de administrarea prezentei scheme o cerere scrisă de acordare a ajutorului de stat înaintea demarării lucrărilor. Cererea de ajutor conține cel puțin următoarele informații:

- numele solicitantului și dimensiunea întreprinderii;
- descrierea proiectului, inclusiv data începerii și a încheierii acestuia;
- cuantumul ajutorului;
- locul de desfășurare a proiectului;
- costurile eligibile;
- tipul de ajutor (grant).

(3) Dacă lucrările încep anterior îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2), coroborat cu art. 4 alin. (1) b), întregul proiect nu va mai fi eligibil pentru ajutor.

CAPITOLUL XVI

Reguli privind cumulul ajutoarelor de stat

Art. 23. — Pentru același beneficiar și aceleași cheltuieli eligibile, ajutorul investițional acordat prin prezenta schemă nu se poate cumula cu niciun alt ajutor de stat acordat, inclusiv de *minimis*.

CAPITOLUL XVII

Modalitatea de derulare a schemei

Art. 24. — (1) Furnizorul prezentei scheme lansează cererea de propuneri de proiecte, stabilește dacă sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate și de selecție și semnează contracte de finanțare cu beneficiarii de ajutor de stat.

(2) Procedura de implementare și derulare a prezentei scheme se desfășoară în conformitate cu prevederile Ghidului solicitantului aferente obiectivului specific 7.1 Creșterea eficienței energetice în sistemele centralizate de transport și distribuție a energiei termice în orașele selectate.

(3) Furnizorul schemei de ajutor de stat va acorda ajutorul de stat după ce va verifica, pe baza cererii de finanțare depuse de beneficiar, îndeplinirea condițiilor de eligibilitate și de selecție specificate prevăzute în apelurile de propuneri de proiecte aferente Ghidului solicitantului pentru obiectivul specific 7.1 Creșterea eficienței energetice în sistemele centralizate de transport și distribuție a energiei termice în orașele selectate.

CAPITOLUL XVIII

Reguli privind publicarea, informarea, raportarea și monitorizarea ajutoarelor de stat

Art. 25. — În vederea asigurării transparenței și a unui control eficient al ajutoarelor de stat în conformitate cu art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 994/1998, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 733/2013 al Consiliului din 22 iulie 2013, furnizorul de ajutor de stat aplică prevederile referitoare la procedura de informare și de avizare prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 26. — Textul prezentei scheme, precum și textul actului normativ pentru aprobarea prezentei scheme se publică integral pe pagina oficială de internet a Ministerului Fondurilor Europene și în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 27. — Furnizorul de ajutor de stat transmite Consiliului Concurenței un rezumat al informațiilor referitoare la prezenta schemă, în forma prevăzută la anexa II a Regulamentului, în vederea transmiterii la Comisia Europeană în maximum 20 de zile lucrătoare de la adoptarea prezentei scheme.

Art. 28. — Ministerul Fondurilor Europene, în calitate de administrator al prezentei scheme, are obligația de a transmite Consiliului Concurenței toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat la nivel național, în formatul și în termenul prevăzute de Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, precum și datele și informațiile necesare pentru întocmirea inventarului ajutoarelor de stat și a rapoartelor și informărilor necesare îndeplinirii obligațiilor României în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

Art. 29. — Beneficiarii sunt obligați să raporteze, în conformitate cu prevederile contractului de finanțare, stadiul realizării lucrărilor, precum și să furnizeze alte informații suplimentare, la cererea furnizorului de ajutor de stat.

Art. 30. — (1) Furnizorul de ajutor de stat este obligat să păstreze toate informațiile referitoare la ajutoarele acordate în cadrul prezentei scheme (documentele justificative aferente ajutorului de stat acordat), pentru o perioadă de 10 ani începând de la data acordării ultimului ajutor, pentru a stabili dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute de Orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014—2020.

(2) Beneficiarii ajutorului de stat sunt obligați să păstreze, pentru o perioadă de 10 ani începând de la data ultimului ajutor acordat în cadrul prezentei scheme, toate documentele necesare și să țină o evidență specifică a ajutoarelor de care au beneficiat conform prezentei scheme, a unor scheme *de minimis* sau alte ajutoare de stat prin care s-a finanțat investiția în cauză, din care să reiasă suma totală a ajutoarelor de stat și a ajutoarelor *de minimis* primite, defalcate pe ani, pe furnizori, pe obiective, informații privind forma ajutoarelor (*de minimis*,

scheme de ajutor de stat, ajutoare de stat individuale), precum și baza legală prin care acestea au fost acordate. Beneficiarii sunt obligați să pună la dispoziția autorității de implementare a schemei de ajutor de stat sau a Consiliului Concurenței aceste informații ori de câte ori le sunt solicitate.

Art. 31. — Furnizorul de ajutor de stat transmite Consiliului Concurenței orice informație solicitată cu privire la prezenta schemă.

Art. 32. — Furnizorul de ajutor de stat transmite Consiliului Concurenței raportări anuale cu privire la implementarea prezentei scheme în conformitate cu Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007, și cu Regulamentul (CE) nr. 794/2004 privind punerea în aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a art. 93 din Tratatul CE.

Art. 33. — Furnizorul de ajutor de stat monitorizează respectarea condițiilor și criteriilor de eligibilitate prevăzute în prezenta schemă pe toată durata de derulare a acesteia și are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele acordate aflate în derulare și de a dispune măsurile care se impun, iar în situația în care constată nerespectarea acestor criterii, furnizorul de ajutor de stat întreprinde toate demersurile necesare pentru recuperarea ajutorului acordat, inclusiv a dobânzilor aferente, calculate conform prevederilor comunitare în vigoare. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 140 din 30.04.2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2015/1.589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 248 din 24.09.2015.

Art. 34. — În situația în care furnizorul constată că beneficiarii nu au respectat prevederile prezentei scheme de ajutor de stat, solicită acestora rambursarea ajutorului de stat primit, la care se adaugă dobânda aferentă, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare. Rata dobânzii aplicabile este cea stabilită potrivit prevederilor din Regulamentul (UE) 2015/1.589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE. Recuperarea ajutoarelor de stat se realizează potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 35. — Ministerul Fondurilor Europene, în calitate de furnizor și administrator al prezentei scheme de ajutor de stat, are obligația încercării în Registrul general al ajutoarelor de stat acordate în România (RegAS) a prezentei scheme, a contractelor de finanțare, a plăților efectuate și a eventualelor recuperări, în conformitate cu prevederile Ordinului președintelui Consiliului Concurenței nr. 437/2016 pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind registrul ajutoarelor de stat.

Art. 36. — Informațiile prevăzute în anexa III la Regulamentul (UE) 651/2014 privind fiecare ajutor individual care depășește echivalentul în lei a 500.000 euro vor fi publicate pe pagina națională www.ajutordestat.ro.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 41

din 25 mai 2020

Dosar nr. 397/1/2020

Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Virginia Filipescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emil Adrian Hancaș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adela Vintilă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mona Magdalena Baciu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării este constituit potrivit dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și art. 36 alin. (2) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Sedința este prezidată de doamna judecător Denisa Angelica Stănișor, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.658/88/2016*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune încheiat cu un consiliu județean este necesară adoptarea unei decizii de către consiliul județean sau rezilierea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor?”

Magistratul-asistent prezintă referatul, arătând că, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au transmis puncte de vedere sau simple opinii referitoare la problema de drept supusă dezlegării, iar răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este în sensul că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la respectiva problemă de drept; se arată de asemenea că raportul întocmit în cauză a fost comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților, ale căror puncte de vedere sunt atașate la dosar.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 10 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.658/88/2016*, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea problemă de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune încheiat cu un consiliu județean este necesară adoptarea unei decizii de către consiliul județean sau rezilierea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor?”

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investiției instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Tulcea cu nr. 1.658/88 din 5.09.2016*, reclamanta unitatea administrativ-teritorială județeană Tulcea, prin Consiliul Județean Tulcea, a chemat în judecată pe pârâta — societate comercială, solicitând rezilierea de plin drept a Contractului de concesiune nr. 93 din 4.06.1998, intervenită potrivit pactului comisoriu de grad IV, stabilit de comun acord de către părți în art. 24 din contractul de concesiune, precum și obligarea pârâtei concesiunare la predarea către concedent a bunurilor care au constituit obiectul concesiunii.

3. Prin Sentința nr. 1.946 din 21.11.2016, pronunțată în primul ciclu procesual, instanța de fond a respins, ca nefondată, excepția netimbrării acțiunii și a admis excepția lipsei procedurii administrative prealabile, respingând acțiunea, ca inadmisibilă.

4. Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs atât reclamanta, cât și pârâta.

5. Prin Decizia nr. 1.277/CA din 11.12.2017, Curtea de Apel Constanța a admis recursurile, a casat sentința atacată și a trimis cauza instanței de fond, pentru continuarea judecății.

6. Prin Sentința nr. 1.338 din 4.10.2018, Tribunalul Tulcea a respins acțiunea, ca nefondată, și a obligat reclamanta la plata către pârâtă a sumei de 14.500 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

7. Prima instanță a reținut că, din analiza atribuțiilor celor două autorități, executivă și deliberativă, se observă că președintele consiliului județean nu are nicio atribuție care să privească punerea în valoare a bunurilor aparținând unității teritorial-administrative, conform art. 104 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 215/2001*), în timp ce, în cazul consiliului județean, există o dispoziție expresă în acest sens, în cuprinsul art. 91 alin. (1) lit. c) din aceeași lege, potrivit căreia „consiliul județean îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții (...) atribuții privind gestionarea patrimoniului județului”.

8. Astfel, calitatea de concesionar aparține consiliului județean, care exercită toate drepturile ce rezultă din clauzele contractuale, inclusiv pe acela de a cere rezilierea contractului sau de a investi instanța cu constatarea realizării unui pact comisoriu de gradul IV, cum este în cazul de față. Este o aplicație a principiului simetriei actelor juridice, conform căruia subiectul de drept care are capacitatea și calitatea de a încheia un act juridic este acela care are și dreptul de a hotărî sau cere, după caz, rezilierea lui.

9. Întrucât concesionarea bunului în litigiu a fost hotărâtă de către consiliul județean, iar contractul de concesiune a fost încheiat, cu respectarea dispozițiilor legale, de către același organism, în calitate de concedent, pentru respectarea principiului mai sus enunțat, din punct de vedere formal, ar fi trebuit să existe o hotărâre a consiliului județean, prin care să se hotărască aplicarea pactului comisoriu expres de grad IV, în ipoteza în care acesta exista, sau sesizarea instanței judecătorești pentru a dispune rezilierea contractului de concesiune, în celelalte cazuri.

10. Cum, în cauza *pendinte*, nu există o hotărâre a consiliului județean, acțiunea formulată de organul executiv, în lipsa unui mandat din partea titularului dreptului de a hotărî menținerea sau rezilierea contractului, respectiv consiliul județean, lipsește de substanță dispozițiile mai sus amintite, iar efectul este respingerea unei astfel de acțiuni.

11. *Împotriva hotărârii pronunțate de instanța de fond reclamanta a formulat recurs, iar pârâta recurs incident, criticând-o pentru nelegalitate.*

12. *La termenul de judecată din 4.03.2019, recurenta-pârâtă a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la modul de interpretare a prevederilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 și ale art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 219/1998*), în sensul de a se lămuri dacă, pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune, este necesară luarea unor decizii de către consiliul județean care a hotărât în for decizional că rezilierea sau concesionarea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor.*

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

13. *Legea nr. 215/2001 (forma în vigoare la data formulării acțiunii):*

„Art. 91. — (1) Consiliul județean îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții:

(...)

(4) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. c), consiliul județean:

a) hotărăște darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică a județului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes județean, în condițiile legii;

(...)

„Art. 123. — (1) Consiliile locale și consiliile județene hotărăsc ca bunurile ce aparțin domeniului public sau privat, de interes local sau județean, după caz, să fie date în administrarea regiilor autonome și instituțiilor publice, să fie concesionate ori să fie închiriate. Acestea hotărăsc cu privire la cumpărarea unor bunuri ori la vânzarea bunurilor ce fac parte din domeniul privat, de interes local sau județean, în condițiile legii.

(...)

14. *Legea nr. 219/1998 (forma în vigoare la data formulării acțiunii)*:*

„Art. 8. — Concesionarea unor bunuri proprietate publică ori privată a statului, a unor activități sau a unor servicii publice se aprobă pe baza caietului de sarcini al concesiunii, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, orașenesc sau comunal, după caz.”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. *Recurenta-pârâtă* a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă în vederea sesizării instanței supreme, arătând că prevederile legale supuse interpretării sunt incomplete, întrucât dispun că manifestarea de voință a consiliului județean la încheierea unui contract de concesiune se va exprima sub forma unei hotărâri a consiliului județean adoptată cu cvoorumul și majoritatea prevăzute de lege, fără a prevedea, însă, care este forma de manifestare a voinței consiliului județean, atunci când decide încetarea unilaterală sau rezilierea unui contract de concesiune sau dacă o astfel de manifestare de voință poate aparține unui singur membru al consiliului județean.

16. S-a susținut că prevederile legale ce fac obiectul sesizării nu cuprind trimiteri exprese la prevederile Codului civil, care consacră principiul simetriei formelor și care se aplică oricărui contract, ca drept comun, dând naștere unor interpretări jurisprudențiale diferite.

17. *Recurenta-reclamantă* a apreciat că dispozițiile Legii nr. 219/1998 sunt clare și neechivoce, art. 8 din acest act normativ prevăzând că, în materia contractelor de concesiune, există obligația de a se adopta o hotărâre numai în cazul aprobării contractului de concesiune, nu și în situația rezilierii acestuia.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

18. *Instanța de trimitere a apreciat că sunt întrunite condițiile legale de admisibilitate a sesizării*, arătând că dispozițiile legale supuse interpretării sunt aplicabile speței, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu a fost pronunțată o hotărâre pentru dezlegarea unei chestiuni de drept asupra acestei chestiuni de drept.

19. Se susține că „examenul jurisprudențial efectuat a relevat că *nu s-a cristalizat încă o jurisprudență unitară și constantă* în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită și *nu au fost pronunțate multe spețe* în care instanțele să fi dat o dezlegare clară acestei probleme de drept, mai mult, *opiniile sunt divergente pe acest aspect*, dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării primind interpretări diferite”.

20. Contrar dispozițiilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, completul care a formulat sesizarea nu procedează la analiza condițiilor de admisibilitate a sesizării și

* Legea nr. 219/1998 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, act normativ abrogat, la rândul său, de Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în prezent. Legea nr. 215/2001 a fost abrogată parțial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

nu menționează motivele pentru care a ajuns la concluzia admisibilității, conform art. 520 din același cod.

21. Arătând că problema de drept supusă interpretării s-a pus în discuție în mai multe litigii, ce au avut ca obiect rezilierea contractelor de concesiune încheiate de Consiliul Județean Tulcea cu societatea comercială pârâtă din cauza în care a fost formulată sesizarea sau cu o altă societate comercială, instanța de trimitere procedează la prezentarea practicii judiciare în materie, după cum urmează:

22. În Dosarul nr. 1.660/88/2016, prin Sentința nr. 2.092 din 29.11.2017, Tribunalul Tulcea a admis acțiunea și a constatat reziliat de plin drept contractul de concesiune încheiat de Consiliul Județean Tulcea și o societate comercială, în calitate de concesionar; hotărârea a rămas definitivă, recursul formulat împotriva acesteia fiind respins de Curtea de Apel Constanța, prin Decizia nr. 898 din 5.07.2019.

23. S-a apreciat că nu există o dispoziție legală care să prevadă expres emiterea de hotărâri de consiliu, în cazul exercitării drepturilor conferite de un contract încheiat pentru punerea în valoare a unui bun public județean, având în vedere și faptul că nu există o hotărâre de consiliu care să limiteze atribuțiile conferite președintelui consiliului, în sensul arătat anterior, dar și faptul că principiul simetriei formelor nu are aplicabilitate în cauză, inițierea demersurilor privind constatarea intervenirii rezilierii de drept situându-se în limitele exercitării atribuțiilor conferite de lege; astfel, nici contractul de concesiune nu este actul personal și nu reprezintă voința individuală a președintelui consiliului județean, nici executarea contractului și desființarea acestuia nu reprezintă acte personale, ci voința colectivă a membrilor consiliului județean ce a fost exprimată inițial și care nu s-a modificat până la momentul invocării rezilierii și nici ulterior, nefiind necesară o validare a demersului de reziliere a contractului de concesiune.

24. În Dosarul nr. 1.657/88/2016*, prin Sentința nr. 1.000 din 19.06.2018, Tribunalul Tulcea a respins acțiunea ca nefondată, recursul formulat împotriva acesteia fiind admis de Curtea de Apel Constanța care, prin Decizia nr. 348/CA din 11.03.2019, a casat sentința și, în rejudecare, a admis acțiunea, constatând rezilierea de plin drept a contractului de concesiune din 29.01.1999, încheiat între Consiliul Județean Tulcea, în calitate de concedent, și societatea pârâtă, în calitate de concesionar.

25. Instanța de recurs a apreciat că hotărârea primei instanțe este dată cu aplicarea greșită a normelor de drept material, respectiv a dispozițiilor art. 91 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 215/2001, în mod nelegal reținându-se de către judecătorul fondului că aceste dispoziții legale devin aplicabile, conform principiului simetriei actelor juridice, și în cazul rezilierii contractului de concesiune. Instanța de recurs a considerat că, în aplicarea acestui principiu, doar încetarea sau schimbarea regimului juridic aplicabil bunului respectiv este supusă hotărârii consiliului județean, nu și încetarea în sine a unui contract de concesiune determinat.

26. În continuare, referindu-se la dispozițiile legale supuse interpretării, instanța de trimitere arată că din analiza acestora rezultă că, atunci când se concesionează un bun aflat în proprietate publică sau privată a unei unități administrativ-teritoriale, calitatea de concesionar aparține consiliului județean, care exercită toate drepturile ce rezultă din clauzele contractuale, inclusiv pe acela de a cere rezilierea contractului.

27. Completul care a formulat sesizarea susține că aceasta este o aplicație a principiului simetriei actelor juridice, conform căruia subiectul de drept care are capacitatea și calitatea de a încheia un act juridic este acela care are și dreptul de a hotărî sau cere, după caz, rezilierea lui.

28. În cauza în care a fost formulată sesizarea, concesionarea bunului în litigiu a fost hotărâtă de către Consiliul Județean Tulcea, prin hotărârea menționată în contract, contractul de concesiune a fost încheiat, în urma licitației publice, de către Consiliul Județean Tulcea, în calitate de concedent, astfel încât, pentru respectarea principiului enunțat, din punct de vedere formal, ar fi trebuit să existe o hotărâre a

aceluiași consiliu județean, prin care să se facă aplicarea pactului comisoriu expres de grad IV sau să se sesizeze instanța judecătorească, pentru a dispune rezilierea contractului de concesiune.

29. Susține instanța de trimitere că, întrucât dispozițiile legale supuse interpretării instituie obligativitatea hotărârii consiliului județean în cazul concesionării unui bun proprietate publică, nu și în cazul rezilierii acestuia, în lipsa unei reglementări exprese, se aplică principiile consacrate în dreptul civil, în speță, principiul simetriei actelor juridice, conform căruia forma prevăzută la încheierea actului trebuie să fie respectată și pentru aplicarea sancțiunii rezilierii actului respectiv.

30. Instanța de trimitere apreciază, totodată, că dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării pot primi și interpretarea opusă, în sensul că, atât timp cât legiuitorul nu a prevăzut expres ca și rezilierea contractului de concesiune să fie hotărâtă de consiliul județean, nu se poate aplica principiul simetriei.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

31. În urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme nu au fost identificate decizii ale Completelor pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și pentru soluționarea recursului în interesul legii, care să prezinte relevanță pentru dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

32. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat că nu au identificat jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, numai unele dintre ele formulând puncte de vedere sau simple opinii referitoare la aceasta, din analiza cărora rezultă opinia unanimă, potrivit căreia, atunci când se concesionează un bun aflat în proprietate publică sau privată a unei unități administrativ-teritoriale, calitatea de concesionar aparține consiliului județean, care exercită toate drepturile ce rezultă din clauzele contractuale, inclusiv pe acela de a cere rezilierea contractului.

33. Următoarele instanțe și-au exprimat punctul de vedere/opinia în acest sens:

— *curțile de apel București* (Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal) și *Iași* (Secția de contencios administrativ și fiscal);

— *tribunalele București, Ilfov, Giurgiu* (Secția civilă), *Ialomița, Vaslui, Argeș* (Secția civilă), *Galați* (Secția de contencios administrativ și fiscal), *Vrancea* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), *Mehedinți* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal) și *Hunedoara* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal).

34. În sprijinul acestei opinii, majoritatea instanțelor au invocat *principiul simetriei actelor juridice*, arătând că acesta este aplicabil situației în discuție, chiar dacă dispozițiile legale suspuse interpretării nu prevăd expres.

35. S-a susținut astfel că, pentru respectarea acestui principiu, subiectul de drept care are capacitatea și calitatea de a încheia un act juridic este acela care are și dreptul de a hotărî sau cere, după caz, rezilierea lui; tot în baza principiului amintit, condițiile de formă prevăzute la încheierea actului trebuie respectate și pentru aplicarea sancțiunii rezilierii lui.

36. S-a arătat că din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 8 din Legea nr. 219/1998 rezultă că legiuitorul a instituit obligativitatea hotărârii de concesionare a unui bun proprietate publică, fără să prevadă, însă, și ipoteza rezilierii contractului de concesiune; în lipsa unei reglementări exprese, în condițiile în care, în materia concesiunii bunului proprietate publică, se prevede expres existența unei hotărâri a consiliului județean, urmează a fi aplicate principiile consacrate în dreptul civil, în speță *principiul simetriei actelor juridice*.

37. O argumentare diferită, cu excluderea aplicării principiului simetriei actelor juridice, conține punctul de vedere formulat de Curtea de Apel Iași.

38. Conform acestuia, în cazul nerespectării din culpă a obligațiilor asumate de către una dintre părți prin contractul de concesiune de bunuri proprietate publică, partea interesată poate solicita încetarea contractului prin reziliere, însă, în cazul supus analizei, întrucât președintele consiliului județean nu este

parte în contractul de concesiune, ci doar semnatar al contractului, în calitate de reprezentant al județului și al consiliului județean, nu îi pot fi recunoscute drepturi și obligații ce rezultă din contractul de concesiune, astfel că el nu are prerogativa rezilierii contractului, față de care nu este altceva decât tert.

39. În consecință, manifestarea de voință în sensul rezilierii unui contract de concesiune a unui bun din domeniul public județean trebuie să aparțină consiliului județean, exprimată prin hotărâre, ca expresie a drepturilor și obligațiilor pe care le au părțile contractului, nu ca manifestare a principiului simetriei actelor juridice.

VII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

40. Prin Adresa nr. 395/C/603/III-5/2020 din 3 martie 2020, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

41. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, propunându-se soluția respingerii sesizării.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

42. Examinând sesizarea formulată, întrebarea ce face obiectul acesteia și raportul întocmit de judecătorul-raportor, constată următoarele:

43. Înainte de cercetarea în fond a problemei de drept supuse dezlegării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

44. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

— existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecării în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; noțiunea de „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele.

45. Analizându-se admisibilitatea sesizării din această perspectivă, se constată că Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, investit cu soluționarea recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.338/2018, pronunțată de Tribunalul Tulcea în Dosarul nr. 1.668/84/2017*.

46. Având în vedere că decizia ce urmează a fi pronunțată în recurs este una definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, în cauză sunt îndeplinite parțial condițiile de ordin procedural prevăzute de art. 519 alin. (1) din același cod, respectiv cauza în care a fost formulată cererea de sesizare a Înaltei Curți în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile se află pe rolul unei curți de apel, iar aceasta este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

47. Nu sunt îndeplinite însă condițiile existenței și noutății chestiunii de drept, după cum se va arăta în continuare.

48. Înțelesul noțiunii de chestiune de drept, ce constituie temeiul recursului la mecanismul pronunțării hotărârii prealabile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, nu este explicat de normele de procedură ce reprezintă sediul materiei de referință, însă, în jurisprudența sa constantă sub acest aspect, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut faptul că ne aflăm în prezența unei chestiuni de drept în contextul în care norma de drept supusă analizei de către instanța de trimitere, prin conținutul său îndoielnic, imperfect (lacunar) sau neclar, este aptă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al practicii neunitare¹.

49. Problema de drept vizată de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă trebuie să fie reală și această condiție este îndeplinită când se ivește probabilitatea ridicată a unor interpretări diferite sau contradictorii ale unui text de lege și, de aici, necesitatea înlăturării oricăror incertitudini ce ar plana asupra raporturilor juridice reglementate de norma de drept în analiză, fiind de subliniat faptul că simpla dilemă a instanței de trimitere cu privire la sensul unei norme juridice, neînsoțită de prezența unor împrejurări de genul celor mai sus arătate și care să reflecte o dificultate serioasă de interpretare și aplicare a unei norme de drept, nu justifică recursul la procedura prevăzută de art. 519—520 din Codul de procedură civilă, instituită numai în scopul preîntâmpinării practicii neunitare.

50. Pentru ca mecanismul procedural reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă să nu fie deturnat de la scopul firesc al unificării practicii judiciare și utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, instanța supremă este chemată să dea chestiunii de drept o rezolvare de principiu.

51. Raportat la sesizarea *pendinte*, se constată că instanța de trimitere, motivând îndeplinirea condiției privind existența unei chestiuni de drept, afirmă că din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 din Legea nr. 215/2001 cu cele ale art. 8 din Legea nr. 219/1998 rezultă că legiuitorul a instituit obligativitatea adoptării hotărârii autorității competente (Guvern, consiliu județean sau consiliu local, după caz) pentru legala concesionare a unui bun proprietate publică, însă nu se prevede în același sens și în cazul rezoluțiunii contractelor de concesiune. În lipsa unei reglementări exprese este posibilă interpretarea diferită a sensului normelor menționate, pe de o parte, în sensul că principiul simetriei formelor presupune ca și rezilierea să fie hotărâtă de concedent sau, pe de altă parte, în sensul că, atât timp cât legiuitorul nu a prevăzut necesitatea adoptării unei hotărâri și pentru rezilierea contractelor de concesiune, principiul simetriei formelor nu are aplicabilitate, nefiind necesară adoptarea, prealabil sesizării instanței, a unei hotărâri de reziliere.

52. O atare dilemă a instanței de trimitere nu poate fi circumscrisă însă noțiunii de chestiune de drept, în accepțiunea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, de vreme ce instanța nu solicită, în realitate, interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 din Legea nr. 215/2001 și art. 8 din Legea nr. 219/1998, al căror conținut este, de altfel, lipsit de echivoc, ci investește Completul pentru dezlegarea unor

¹ A se vedea, de exemplu: Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; Decizia nr. 63 din 16 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 27 februarie 2020.

chestiuni de drept cu o problemă concretă de aplicare a legii la situația de fapt, necontestată în cauza *pendinte* (formularea cererii de chemare în judecată de către președintele consiliului județean în scopul constatării rezilierii unui contract de concesiune fără a fi adoptată, în prealabil, o hotărâre a consiliului județean de reziliere a contractului în discuție).

53. Prin urmare, în condițiile în care sesizarea instanței de trimitere nu relevă existența unei probleme de drept veritabile, reprezentată de dificultatea considerabilă de interpretare a unui text de lege, iar operațiunea de interpretare și aplicare a legii la situația concretă din dosar este atributul exclusiv al judecătorului, sesizarea este inadmisibilă, nefiind demonstrată existența premisei mecanismului de unificare a practicii judiciare, reglementat de dispozițiile art. 519—521 din Codul de procedură civilă.

54. În ceea ce privește cerința noutății chestiunii de drept, în lipsa unei definiții a „noutății” chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia, care să fie prevăzute în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, practica Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat, cu caracter de principiu, că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată.²

55. Prin urmare, condiția noutății trebuie privită în contextul legiferării sale, ca unul dintre elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii: dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (control *a posteriori*), hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici (control *a priori*).

61. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.658/88/2016*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune încheiat cu un consiliu județean este necesară adoptarea unei decizii de către consiliul județean sau rezilierea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din 25 mai 2020.

PREȘEDINTELE SECȚIEI
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DENISA ANGELICA STĂNIȘOR

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

² A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014, Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014, Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014, Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015, Decizia nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015, Decizia nr. 4 din 14 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 19 februarie 2019, Decizia nr. 46 din 14 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 7 noiembrie 2019 etc.

³ A se vedea Decizia nr. 61 din 9 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 3 februarie 2020.

⁴ A se vedea Decizia nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru modificarea și completarea Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 407/2019

În baza prevederilor art. 19 alin. (4) lit. d), ale art. 26 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării de Plenul Consiliului Concurenței se pune în aplicare Regulamentul pentru modificarea și completarea Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 407/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 370 din 13 mai 2019, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu

București, 16 iulie 2020.
Nr. 712.

ANEXĂ

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 407/2019

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 407/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 13 mai 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Introducerea se modifică și va avea următorul cuprins:
„Introducere

Regulamentul are ca scop stabilirea regimului de constatare a contravențiilor și aplicare a sancțiunilor prevăzute de Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 21/1996*, și a celor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014*.

Contravențiile prevăzute de Legea nr. 21/1996 se constată și se sancționează de către Consiliul Concurenței în plen, comisii sau prin inspectorii de concurență.

Contravențiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 se constată și se sancționează de către

Consiliul Concurenței în plen, comisii sau prin inspectorii de concurență.”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Inspectorii de concurență, cu excepția inspectorilor debutanți, constată și aplică sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 53 lit. d) și e) din Legea nr. 21/1996.

(2) Inspectorii de concurență, cu excepția inspectorilor debutanți, constată și aplică sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 45 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014.

(3) Inspectorii de concurență desemnați prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței au calitatea de persoană împuternicită potrivit prevederilor art. 45 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, cu excepția art. 5, 8, 28, 29, 32 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

(5) Contravențiilor prevăzute la alin. (2) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, cu excepția art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6, 7, art. 28 alin. (1) și art. 29.”

3. Titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 21/1996, precum și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 de către comisiile Consiliului Concurenței”

4. La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Comisiile din cadrul Consiliului Concurenței constată și aplică sancțiuni, în conformitate cu prevederile art. 45 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, pentru contravențiile prevăzute la art. 45 alin. (2) din același act normativ.”

5. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În cazul faptelor susceptibile a constitui contravențiile prevăzute la art. 53 lit. a)—c), art. 54¹ și art. 55 alin. (1) lit. d) și e) din Legea nr. 21/1996, precum și în situația aplicării art. 58 și 59 din același act normativ, precum și în cazul faptelor susceptibile a constitui contravențiile prevăzute la art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, inspectorii de concurență vor înainta comisiei o notă avizată de superiorul ierarhic și aprobată de directorul general, cuprinzând prezentarea situației de fapt și de drept, propunerea de sancționare a făptuitorului și punctul de vedere al acestuia cu privire la fapta sa.”

6. Titlul capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 21/1996, precum și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 de către Plenul Consiliului Concurenței”

7. La articolul 12, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Plenul Consiliului Concurenței constată și aplică sancțiuni pentru contravențiile prevăzute la 55 alin. (1) lit. a)—c) din Legea nr. 21/1996.

(3) În mod excepțional, atunci când, la cererea motivată a cel puțin unui membru al comisiei desemnate potrivit art. 5 alin. (3) formulată în cazurile cu grad de dificultate ridicat, Plenul Consiliului Concurenței constată și aplică sancțiuni pentru contravențiile prevăzute la art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, precum și pentru contravențiile prevăzute la art. 53 lit. a)—c), art. 54, art. 54¹ și art. 55 alin. (1) lit. d) și e) din Legea nr. 21/1996 și aplică art. 58 și 59 din același act normativ, prevederile art. 6 și 8—11 se aplică corespunzător.”

8. La articolul 16, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Deciziile Consiliului Concurenței prin care se constată și se aplică sancțiuni pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 se motivează și se comunică părților implicate în termen de maximum 120 de zile de la deliberare, urmând a fi publicate pe pagina web a Consiliului Concurenței cu respectarea interesului legitim al oricărei părți implicate, în condițiile legii.”

9. La articolul 17, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Deciziile Consiliului Concurenței prin care se constată și se aplică sancțiuni pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.”

10. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Deciziile Plenului și comisiilor Consiliului Concurenței prin care se aplică amenzi contravenționale potrivit prevederilor Legii nr. 21/1996 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 pot fi contestate în contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București.”

11. Titlul anexe nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Model de proces-verbal de sancționare contravențională pentru contravențiile constatate și sancționate de Consiliul Concurenței”

Art. II. — Prezentul regulament este pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

